

Veste, da bi za umetno prekinitev nosečnosti v drugi polovici 20. stoletja dobile pet let zaporne kazni? Veste, da pred 71 leti nismo smele voliti, niti biti izvoljene? Veste, da je v Sloveniji boj za civilni zakon in razvezo, ki nam je prinesla možnost, da se osvobodimo in samostojno zaživimo, trajal skoraj 50 let?

Danes se želim pokloniti našim materam, babicam in ostalim prednicam, ki so bile dovolj pogumne in vztrajne, da so začele v bojih za enake pravice začele postopoma manjšati razlike, si prizadevale za brisanje stereotipov in družbeno pogojenih razlik, zahtevale ekonomsko neodvisnost in volilno pravico, se borile za »oblast« nad lastnim telesom in stremele za pravico do izobrazbe, dela in enakega plačila. Zavedati se moramo, da na poti drznih in prevečkrat nevidnih korakov, ni bilo nič danega. In da naših bojov za temeljne ekonomske in socialne pravice, ki so bile izborjene na tej poti, še zdaleč ni konec. Dober dokaz, da ni časa za spanje, je čestitka, ki smo jo ženske nekaj dni pred današnjim praznikom, prejele iz evropskega parlamenta. Desničarski evropski poslanec iz Poljske je sredi parlamentarne razprave v Bruslju dejal, da morajo biti ženske manj plačane kot moški, saj so »šibkejše, manjše in manj inteligentne«. Prav tako je ženskam pred časom iz enakih razlogov želel odvzeti volilno pravico. Ni zaskrbljujoče zgolj to, da nekdo s takim mnenjem sedi v evropskem parlamentu, ki naj bi sprejemal eno od temeljnih načel o enakosti spolov, pač pa tudi dejstvo, da na stolčkih mnogih drugih pomembnih položajih, ki delujejo v skladu s kapitalizmom in patriarhalnimi nazori, počivajo riti njegovih somišljenikov.

Verjemite mi drage moje, daleč stran smo od cilja.

Zato dovolite, da nas opomnim, da se moramo zavedati tega, česar se je zavedala že Elvira Dolinar – Danica, po mnenju nekaterih prva slovenska feministka: »Pravice ne prilete samovoljno čakajočemu v krilo, treba si jih je priboriti.«

Pozivam nas, da začnemo še bolj glasno opozarjati na neenakost, ki se pojavlja v naši družbi in se boriti proti ukinjanju kolektivno izborjenih pravic.

Neja Kaiser